

prima instanță: M. Bușuleac
instanța de apel: V. Movilă, N. Velea, E. Dvurecenschii

dosarul nr. 2ra-361/17

Î N C H E I E R E

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Cîrjeu Gheorghe, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cîrjeu Gheorghe împotriva Percembli Constantin privind declararea valabilității contractului de vânzare - cumpărare a automobilului și încasarea sumei de 2 000 dolari SUA,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Cîrjeu Gheorghe, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Cahul din 15 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 05 octombrie 2015, Cîrjeu Gheorghe s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Percembli Constantin privind declararea valabilității contractului de vânzare - cumpărare a automobilului și încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în anul 2013 printr-o înțelegere verbală cu Percembli Constantin a vândut automobilul ce-i aparține cu drept de proprietate de model „MAZ 504”, cu nr/î CH AB 927, la prețul de 2 000 dolari SUA. În scopul realizării contractului de vânzare-cumpărare i-a transmis automobilul, însă documentele nu le-au perfectat pe motiv că, Percembli Constantin nu dispunea de toată suma de bani și rugându-l insistent să-l aștepte cu achitarea până la recoltarea roadei, Percembli Constantin a acceptat. Cîrjeu Gheorghe a mai indicat că, adresându-se la IP Cahul cu o plângere în acest sens, i-a fost comunicat că, faptele expuse în plângere s-au confirmat, Percembli Constantin recunoștea că, a luat automobilul, însă dat fiind faptul că, automobilul nu are acte respective de

proviniență, refuză de a-l cumpăra.

Susține recurentul că, și-a îndeplinit înțelegerea verbală și i-a transmis lui Percembi Constantin automobilul, însă nu au perfectat actele necesare din motiv că, Percembi Constantin nu a achitat suma asupra căreia au convenit, astfel, eschivându-se de la îndeplinirea înțelegerii asumate.

Solicită reclamantul, declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a automobilului, încasarea sumei de 2 000 dolari SUA și a cheltuielilor de judecată de la Percembi Constantin în beneficiul lui Cîrjeu Gheorghe.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 15 aprilie 2016 cererea de chemare în judecată depusă de Cîrjeu Gheorghe împotriva lui Percembi Constantin privind declararea valabilității contractului de vânzare - cumpărare a automobilului și încasarea sumei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 15 iunie 2016 (f. d. 51) Cîrjeu Gheorghe a declarat apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Cahul din 15 aprilie 2016, emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii și scutirea de la plata taxei de stat în legătură cu starea sa materială.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2016, s-a respins apelul declarat de Cîrjeu Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul din 15 aprilie 2016.

La 26 decembrie 2016, Cîrjeu Gheorghe a declarat recurs (f.d. 78-79) și la 03 februarie 2017 - recurs suplimentar (f. d. 96), solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2016 și hotărârii Judecătoriei Cahul din 15 aprilie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă acțiunea înaintată de către, Cîrjeu Gheorghe și scutirea de la plata taxei de stat în legătură cu starea materială precară.

În motivarea cererii de recurs recurentul a relevat că, decizia Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2016 și hotărârea Judecătoriei Cahul din 15 aprilie 2016 sunt în contradicție cu probele administrate și cu situația reală de fapt.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată prin faptul că, instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material.

Susține recurentul că, conform prevederilor art. 123 alin. (6) CPC, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Afirmă recurentul că, în baza celor menționate, instanța de apel a judecat pricina superficial și a pronunțat hotărârea fără a intra în esența obiectului litigiului, fără a constata și elucida pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, iar concluziile expuse în hotărâre, neavând putere de convingere, având un conținut extrem de general și incomplet, fapt ce convine prevederilor procedurale și indică la ilegalitatea unor astfel de hotărâri.

Consideră recurentul că, fără a argumenta și a motiva soluția, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural.

Opinează recurentul că, instanța de judecată prin pronunțarea hotărârii Judecătorei Cahul din 15 aprilie 2016 și deciziei Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2016, nu a stabilit circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, făcând presupuneri nefondate, a dat o apreciere total greșită probelor prezentate de către partea reclamantă, hotărârea pronunțată de către instanța de judecată s-a făcut cu multiple și grave încălcări, care nu pot fi admise în procesul de admisibilitate a probelor precum și atentează la securitatea justiției și care contravine principiului securității raporturilor juridice.

Menționează că, este necesar de a se adresa cu cererea privind anexarea copiilor actelor care confirmă intenția rea a lui Percembli Constantin, care confirmă că, a avut loc așa o tranzacție, dar refuză de a se prezenta la Centrul resurselor informaționale de stat „Registru”, Secția înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto din mun. Cahul și să achite suma datorată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că, copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 13 octombrie 2016 (f.d. 73) și având în vedere că, la materialele dosarului nu este anexată dovada recepționării acesteia de Cîrjeu Gheorghe, recursul declarat se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Cîrjeu Gheorghe urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; la judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind

limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) CPC constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că, aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul consideră că, recursul declarat de Cîrjeu Gheorghe este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a) care expres prevede că, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de Cîrjeu Gheorghe în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cîrjeu Gheorghe, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Cîrjeu Gheorghe, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari